نگاه

اسب هسته‌ای درمیانه رودخانه

سبحان حسنوند

● توییت پنجشنبه‌شب ظریف درست لحظاتی پیش از نطق مطبوعاتی جان کری، خیلی‌ها را غافلگیر کرد. در بهترین حالت تنها عده کمی معنای کلی ضرب‌المثلی را که ظریف استفاده کرد دریافتند.

جان کری آمده بود که بگوید مذاکرات به جایی که خیلی‌ها منتظر اعلامش بودند نرسیده است. ساعاتی بعد خبر رسید که آمریکایی‌ها از مواردی که قبلا روی آن توافق کرده بودند عقب کشیده‌اند.

ظریف پیش از کری دست‌به‌کار شد و خبری که چندساعت بعد رسانه‌ای شد را در قالب یک ضرب‌المثل انگلیسی در توییتش منتشر کرد:

"you can't change horses in the middle of a stream"

که در اصل این ضرب‌المثل است:

"Don't change horses in the middle of the stream" یا "Don't swap horses in mid-stream"

بگذارید این ضرب‌المثل را در ابتدای این مطلب کوتاه معنی و تفسیر نکنیم و ابتدا ریشه این ضرب‌المثل را بشکافیم.

داستان این ضرب‌المثل این‌گونه روایت شده است که روزی یک پیرمرد هلندی سوار بر قایقش قصد داشت به‌همراه یک مادیان و کره‌اش از عرض یک رودخانه عبور کند. در میانه عبور از رودخانه، پیرمرد از قایق به درون آب افتاد. برای نجات از غرق‌شدن به‌سرعت دم کره اسب را گرفت و تلاش کرد خود را به خشکی برساند. در همین حین کره اسب در اثر جریان آب به لرزه افتاد. فردی که در خشکی حاضر بود با فریاد به پیرمرد گفت دم کره اسب را رها کن و به‌جای آن دم مادیان را بگیر! پیرمرد هلندی که در جریان رودخانه گیر کرده و در حال تلاش برای رسیدن به خشکی بود، فریاد زد: «وقت عبور از عرض رودخانه زمان مناسبی برای عوض کردن اسب‌ها نیست». اما علت شهرت این ضرب‌المثل یک پس‌زمینه تاریخی و استفاده از آن توسط آبراهام لینکلن است.

در سال ۱۸۶۴ و در بحبوحه جنگ داخلی آمریکا حزب جمهوری‌خواه آمریکا که آبراهام لینکلن، شانزدهمین رئیس‌جمهوری ایالات متحده، در سال ۱۸۶۰ از آن حزب به ریاست‌جمهوری رسیده بود، تحت لوای نام «حزب اتحاد ملی»، او را بار دیگر به‌عنوان نامزد خود در انتخابات معرفی کرد. لینکلن در پاسخ به این انتخاب خطابه‌ای کوتاه داشت که این‌گونه پایان می‌یافت: آقایان، من به خودم اجازه نداده‌ام که به این نتیجه‌گیری برسم که من بهترین فرد در کشور هستم؛ اما در این مورد داستانی درباره یک کشاورز هلندی به ذهن من می‌آید که به همراه خود گفته بود: «وقت عبور از عرض رودخانه زمان مناسبی برای تعویض اسب‌ها نیست».

تفسیری که برای این ضرب‌المثل در فرهنگ‌های انگلیسی آمده این‌گونه است که زمانی که کاری آغاز می‌شود و تا نیمه پیش می‌رود، ایجاد تغییر در آن عاقلانه نیست.

با کنارهم‌گذاشتن ریشه و معنی این ضرب‌المثل، نطق مطبوعاتی جان کری و جریانات این‌روزهای مذاکرات هسته‌ای، توییت ظریف بسیار بامسما و معنادار می‌نماید. هرچند جدل‌هایی بر سر ترجمه این ضرب‌المثل در شبکه‌های اجتماعی ایجاد شد اما بدون درنظرداشتن این پس‌زمینه‌ها، تفسیر و ترجمه این ضرب‌المثل در توییت ظریف حق مطلب را ادا نمی‌کرد.

خبر

بررسی اسناد ویکی‌لیکس درکمیته ویژه مجلس

● **خانه ملت:** نایب‌رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس گفت: نخستین نشست کمیته بررسی اسناد ویکی‌لیکس برای بررسی بخشی از اسناد ارائه‌شده در هفته جاری برگزار می‌شود.

منصور حقیقت‌پور افزود: احتمالا این نشست روز یکشنبه با حضور کارشناسان، تحلیلگران و مسئولان وزارت خارجه مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد. او ادامه داد: از آن جایی که بخشی از اسناد منتشرشده مربوط به فعالیت‌های عربستان علیه ایران است، مجلس و کمیته مربوطه با حساسیت و دقت تمام موارد را مورد بررسی قرار می‌دهد.

حقیقت‌پور افزود: تاکنون بیش از ۶۰ هزار سند از اسناد محرمانه وزارت امور خارجه عربستان از سوی سایت مربوطه منتشر شده و قرار است بعد از بررسی نهایی گزارشی کامل و جامع تهیه و برای نهادهای مربوطه ارسال شود.

عکس: مهدی قاسمی

مذاکره هسته‌ای بازهم تمدید شد

ثانیه‌های سربی وین

خبرنگار «شرق» از وین، زینب اسماعیلی: فرجام هنوز نرسیده است، هنوز مشخص نیست این قطار ۲۲ ماهه در کدام ایستگاه قرار است، مسافرانش را پیاده کند. مسافران راند آخر، ۱۴ روز است که محبوس مذاکره‌اند؛ برخی در قصر کوبورگ، برخی دیگر در خیمه سفید خبرنگاران و برخی در لابی هتل ماریوت. این، همه ماجرا نیست. صدها رسانه خبری دنیا از وین، شهر اقلیم‌های ناگهانی، میلیون‌ها مخاطب را پای خبر مذاکرات هسته‌ای ایران و کشورهای ۱+۵ نشانده است.

به قول خبرنگار نیویورک‌تایمز «گویی به ۲۵۰۰ سال پیش بازگشته‌ایم؛ ایران و یونان در صدر خبرها هستند». آتن به‌واسطه بحران داخلی و «نه»گفتن به اتحادیه اروپا، و ایران با مذاکره برای دست‌یافتن به توافقی نهایی با نمایندگان جهان برای برنامه هسته‌ای.

فکرش را بکنید ۲۵۰۰ سال پیش که ایران و یونان با جهان‌گشایی کورش و فتوحات اسکندر در صدر خبرها بودند، اگر رسانه‌های پرتعداد فعلی بودند، چه اتفاقی رخ می‌داد؟

کُند به شکل دردآوری

سومین ضرب‌الاجل رد شده است، گویا برنده آنهایی هستند که از ابتدا نگران ضرب‌الاجل نبودند. سه بار ساعت صفر شده و همچنان درها بسته مانده و مذاکره ادامه یافته‌است. لوستر بزرگ اتاق میانی طبقه دوم هتل همیشه روشن است، از صبح تا حتی همان زمانی که خبرنگاران می‌خواهند خیمه سفید را ترک کنند. اگرچه هنوز ساعات طولانی مذاکره شبانه فرا نرسیده اما تردد وزرا و هیأت‌های مختلف به محل مذاکره کم نیست.

وزرای خارجه اروپایی آن‌قدر به پایتخت‌هایشان رفته و دوباره به وین بازگشته‌اند که تعدادش از دست خبرنگاران در رفته است. این روزها اغلب جان کری و جواد ظریف، وزرای خارجه آمریکا و ایران به‌تنهایی در محل مذاکرات مانده‌اند. چند روزی است که فدریکا موگرینی هم به این گروه پیوسته و به نظر می‌رسد خیلی از شرایط راضی نیست. دو نوبت از دفعات ترک وین توسط وزرای خارجه، اشتاین‌مایر، وزیر خارجه آلمان در محل مذاکره باقی مانده و به مذاکره دوجانبه با وزیر خارجه ایران پرداخته است. اگرچه روزهای گذشته آلمان در مورد مذاکره هسته‌ای موضع سخت‌تری گرفته و از لزوم بازرسی‌های بیشتر حرف زده اما به نظر می‌رسد که آلمان کمتر از دیگران مشتاق توافق نیست. به نظر می‌رسد همه شرکای ۱+۵ علاقه‌مند هستند نتیجه ساعت‌ها مذاکره‌شان را ببینند و این بحرن ۱۲ ساله به پایان برسد.

روایت آنچه در وین می‌گذرد را فیلیپ هاموند وزیر خارجه انگلیس بهتر از دیگران توصیف می‌کند: «مذاکره به شکل دردآوری کند است». او قبل از ظهر بار دیگر وین را ترک کرد اگرچه معتقد بود که ممکن است در ۱۲ ساعت آینده مسائل حل شود.

دوبار حضور در بالکن

تیم‌های مذاکراتی را کمتر از پیش می‌توان دید، تنها یک تا دو دقیقه بعد از رسیدن به هتل یا قبل از ترک شهر، مقابل خبرنگاران قرار می‌گیرند و صدای شاتر صدها دوربین آنقدر زیاد است که صدا به‌سختی شنیده می‌شود.

جواد ظریف صبح جمعه بعد از جلسه یک‌ساعته‌ای که با جان کری داشت، دوبار به بالکن قصر کوبورگ آمد و خبرنگاران و عکاسان داخل چادر برای ثبت این لحظه دوان‌دوان از خیمه خارج شدند. او به‌همراه عباس عراقچی، یک‌بار برای صحبت با حسین فریدون و بار دیگر برای صحبت با علی‌اکبر صالحی راهی بالکن شده بود. سؤالات خبرنگاران راهی بالکن شد و هرکه صدایش بلندتر بود، برنده می‌شد. البته اگر گوش ظریف هم می‌شنید، خبرنگاران دیگر نمی‌پرسیدند توافق می‌کنید یا نه؟ سؤال‌ها این است که «تا کی اینجا هستیم» این‌بار براساس پاسخ‌های ظریف قرار است برای ادامه ماندن در وین تصمیم بگیرند؛ دوشنبه. همین سؤال و جواب‌ها ادامه داشت که ظریف بالکن مقابل را نشان داد، فدریکا موگرینی بود که از در دیگر بیرون آمده و روی بالکن با پیراهنی قرمز و کتی مشکی برای خبرنگاران دست تکان می‌داد.

آسمان بعد از باران وین، آبی و خورشید، نقره‌فام است.

سؤال و جواب از بالکن

چندین نفر از ظریف می‌پرسیم: آخر هفته (شنبه و یکشنبه) در وین می‌مانیم؟ ظریف می‌گوید: به نظر می‌رسد این‌طور باشد. خبرنگاری می‌پرسد دوشنبه چطور و او می‌گوید امیدوارم آن وقت دیگر نه. خبرنگار دیگری از او می‌پرسد مهم‌ترین موضوعات باقی‌مانده چیست؟ می‌گوید رسیدن به «بله» برای موضوعات مهم.

هرکسی از سویی تلاش می‌کند که صدایش را به ظریف برساند. یکی از جلسه او با کری می‌پرسد و ظریف همان جواب کلیشه‌ای دیپلماتیک را می‌دهد: «سازنده بود»

در دو هفته گذشته وزیر خارجه ایران برخلاف وزیر خارجه آمریکا، غیر از طریق بالکن، به جمع خبرنگاران نیامده است. او در پاسخ این انتقاد گفت که فقط چند دقیقه برای هواخوری به بالکن آمده است.

گفت‌وگوی بالکنی با وزیر خارجه ایران نشان می‌دهد که احتمالا مذاکره تا آخرین ساعات یکشنبه هم ادامه دارد. هر دو طرف مذاکره می‌گویند که طرف مقابل نیازمند اراده سیاسی و تصمیم‌گیری سیاسی هستند، تصمیمی که قطعا باید در لحظه آخر مذاکره گرفته شود و باید یکی از طرفین از روی نقطه‌ای که ایستاده اندکی کوتاه بیاید. ساعتی بعد از این حضور بالکنی بود که اتحادیه اروپا اعلام کرد تعهدات توافق ژنو را تا دوشنبه ۱۳ جولای تمدید می‌کند. این چهارمین تمدید تعهدات توافق ژنو در یک هفته گذشته است که بر مبنای آن تحریم‌های تعلیق‌شده در توافق ژنو، به‌صورت خودکار به حال پیشین بازنمی‌گردد. ایران و ۱+۵ در نوامبر ۲۰۱۳ (آذر ۹۲) به توافقی کوتاه‌مدت دست یافتند که در مقابل لغو برخی تحریم‌ها، ایران محدودیت‌هایی در برنامه هسته‌ای خود می‌پذیرفت.

شرط‌بندی خبرنگاران

عصر پنجشنبه، ۹ جولای (۱۸تیر) خبرنگارانی با هم شرط بسته بودند مذاکره تا ساعات آخرین شب یا صبح جمعه به پایان می‌رسد. همان‌طور که برخی روی توافق تا بعدازظهر هفتم جولای (۱۶تیر) شرط بسته و باخته بودند.

بر مبنای قانون مصوب کنگره مذاکره‌کنندگان ایران و ۱+۵ تا آخرین ساعت روز ۹ جولای (۱۸ تیر) فرصت داشتند متن توافق را به اطلاع کنگره برسانند؛ اگرچه تیم ایرانی قائل به این ضرب‌الاجل نبود و آن را جزء مسائل داخلی ایالات متحده آمریکا می‌دانست. بااین‌حال، برمبنای قانون کنگره اگر توافق تا ۹ جولای به دست سناتورها می‌رسید، آنها ۳۰ روز برای بررسی توافق فرصت داشتند. در همان حال توافق در ایران هم مراحل خود را طی می‌کرد و بعد از آن برای تصویب قطع‌نامه، در شورای امنیت مطرح می‌شد؛ اما با گذشتن از زمان ۹ جولای این فرصت به ۵۲ روز تبدیل شد؛ زمانی که می‌تواند برای نوزاد تازه‌به‌دنیاآمده توافق، زیاد باشد.

شنیده‌ها حاکی از این است که هنوز درباره موضوع تقدم و تأخر بررسی توافق در کنگره و مجالس کشورها نسبت به بررسی قطع‌نامه در شورای امنیت، تصمیم‌گیری نشده و همچنان موضوع مذاکره است.

میز مذاکره را ترک نمی‌کنیم، اما تا ابد نمی‌مانیم

باران ناگهانی عصر پنجشنبه که متوقف شد، اعلام شد جان کری قرار است در جمع خبرنگاران سخن بگوید. نیم‌ساعتی پیش‌تر تریبون و میزی برای تکیه‌دادن عصای کری، وسط سنگفرش کوچه گذاشته شد. مثل همیشه تصویربرداران صف اول هستند و برخی شبکه‌های تلویزیونی برای خود محیطی را محصور می‌کنند تا بتوانند به صورت زنده سخنرانی را پخش کنند.

درحالی‌که باد می‌وزید همه منتظر آمدن جان کری بودند که لوران فابیوس، وزیر خارجه فرانسه، از در آمد و دو جمله‌ای سخن گفت. او بار دیگر وین را ترک می‌کرد و می‌گفت موضوعات مهم هنوز باقی مانده است. جان کری هم عصا به زیر بغل آمد. چندمین حضورش بین خبرنگاران بود. او که با قد بلند، پیش‌ازاین فاصله در هتل تا تریبون را در چند قدم بزرگ می‌پیمود، حالا تا برسد، ۲۰ شات عکس از او گرفته می‌شود؛ اما صدای شاتر دوربین عکاسان تمام نمی‌شود. او، اما از روی برگه‌های آماده روی تریبون می‌خواند «به مذاکره ادامه دادیم، چون معتقدیم در حال پیشرفت واقعی برای رسیدن به توافقی جامع هستیم» ... «دیشب در صحبت‌های خودم با رئیس‌جمهور آمریکا هم بر این نکته تاکید کردم که تا ابد بر سر میز مذاکره نخواهیم ماند، ولی نباید میز مذاکره را هم ترک کنیم، چون عقربه‌های ساعت به نیمه‌شب رسیده است».

مسئله هفته و سال و ماه نیست

حدود صد خبرنگار در فضایی محدود، کنار و چسبیده‌به‌هم ایستاده‌اند، همه سراپا گوش و چشم شده‌اند تا این پیام را دریافت کنند. پیش از آمدن کری نگرانی‌ها درباره وضعیت مذاکرات بیشتر شده بود. او گفت «کار ما به‌شدت فنی است و شتاب‌زده عمل نمی‌کنیم و اجازه نمی‌دهیم کسی ما را به شتاب بیندازد. آنچه ما رویش تمرکز داریم، کیفیت توافق است». کری از پیشرفت‌های واقعی در مذاکرات گفت و «اگر بتوانیم به توافق برسیم باید آزمون زمان را بگذراند و مسئله هفته و سال و ماه نیست؛ بلکه مسئله چند دهه است».

اسب و رودخانه؛ وسط مذاکره

پیش از آمدن کری به جمع خبرنگاران بود که جواد ظریف در توییتی نوشت: «به‌شدت در حال کار هستیم، ولی نباید عجله کرد تا کار به‌خوبی انجام شود. شما نمی توانید اسب‌ها را وسط رودخانه عوض کنید». خبرنگاران در میانه همان باد و پیش از آمدن کری، توییت ظریف را گرفتند. توییت او نشان می‌داد برخی قصد دارند میان مسابقه موضوعات جدیدی وارد بحث کنند. شایع شد بعد از پایان ضرب‌الاجل کنگره برای آمریکایی‌ها، ویدئوکنفرانس هیأت مذاکره‌کننده با کاخ سفید و نامه سناتور کروکر مبنی بر عجله‌نکردن و نگران زمان نبودن، از سوی هیأت آمریکایی رخ داده است، حتی بین خبرنگاران شایع شد آمریکایی‌ها پیشنهادات پیشین خود را هم درباره لغو تحریم‌ها پس گرفته‌اند و مذاکره به پله‌های پیشین بازگشته است. این خبر از سوی منابع خبری آلمانی هم تأیید شد. یک منبع خبری ایرانی هم گفت برخی طرفین مذاکره از مواضع تعیین‌شده در تفاهم لوزان عقب‌نشینی کرده‌اند و برخی در کل بحث تحریم‌ها عقب‌نشینی کرده‌اند. این در حالی است که پیش‌ازاین منابع خبری می‌گفتند موضوع تحریم‌ها تا حدود زیادی رفع شده است و نگارش آن هم به میزان توجه‌برانگیزی پیشرفت کرده است.

به مذاکره ادامه می‌دهیم

پیش از پایان ضرب‌الاجل سوم شنیده می‌شد طرفین بر سر لغو تحریم‌های تسلیحاتی ایران در حال مذاکره هستند و روسیه و چین دراین باره موضعی مشابه ایران دارند. هنوز مشخص نیست که این مورد اختلافی به نتیجه رسیده است یا نه؛ اگرچه طرف ۱+۵ دچار تشتت درونی است و گفته می‌شود اغلب وقت‌شان در وین به جلسات داخلی و هماهنگی بین خود می‌گذرد. جواد ظریف شب پنجشنبه بعد از سومین مراسم احیا در مرکز اسلامی وین، با یادآوری چنین مضمونی گفت: ما خواهان توافق با عزت و مذاکره هستیم و به مذاکره ادامه می‌دهیم. اگر طرف مقابل به‌دنبال توافق شرافتمندانه و متوازن باشد، توافق در دسترس است.

عصر پنجشنبه تا روز جمعه در بی‌خبری و با این پرسش می‌گذشت که آیا آنچه در اتاق مذاکره می‌گذرد با آنچه در رسانه‌ها در حال چرخش است، برابر است. آیا حال اتاق مذاکره بد است یا حال خبرهایی که به خبرنگاران می‌رسد بد است تا یکدیگر را به سمت تصمیم گیری نهایی هل بدهند. پیش از این هم مذاکره‌کنندگان ایرانی گفته بودند با توجه به همه آنچه به آن دست یافته‌ایم، اگر یک گام هم تا توافق خوب فاصله داشته باشیم، توافق نمی‌کنیم.

تا ۱۳ جولای که جدیدترین ضرب‌الاجل مذاکرات است، دقیقه‌ها کند پیش خواهد رفت. دقایقی که ممکن است به نام توافق قرن یا شکست دیپلماسی ثبت شود.

خبر آخر

وزیر خارجه آمریکا در ساعات پایانی شب گذشته به خبرنگاران گفت: «از صبح امروز دیدارهایی داشتیم. درباره چند موضوع اختلافی تصمیماتی گرفته شده و پیشرفت‌های مهمی حاصل شد». جان کری با تأکید بر اینکه فضای حاکم بر مذاکرات، سازنده و مفید بوده، افزود: «روی چند موضوع بسیار سخت تمرکز داشتیم. امشب و فردا هم به مذاکرات ادامه می دهیم. برخی مواردی را هم که قبلا حل نشده بودند حل کردیم».

عصبانیت ایرانی

پرسروصداترین خبر حاشیه‌ای این روزها موضوع عصبانی‌شدن ظریف پای میز مذاکره بود. مخاطب عصبانیت هم فیلیپ هاموند وزیر خارجه انگلیس و فدریکا موگرینی بوده و موضوع، رفع تحریم‌های تسلیحاتی ایران بود. آنها می‌گویند که شما تهدید منطقه‌اید و ما نمی‌توانیم این تحریم‌ها را برداریم و ظریف از حمایت آنها از عراق در جنگ با ایران می‌گوید.موگرینی می‌گوید پس این‌طور باشد توافقی نداریم و برگردیم به خانه‌هایمان. ظریف در جواب می‌گوید که هیچ‌وقت یک ایرانی را تهدید نکنید. به‌دنبال آن هم لاوروف می‌گوید: و یک روس را. شنیده شده که شب قبل هم مذاکره ظریف و کری آن‌قدر با صدای بلند انجام شده که فردا وزیر خارجه آلمان گفته تمام هتل صدای دعوای شما را شنیدند.جریان این بحث روی میز مذاکره به‌سرعت رسانه‌ای شد. اما گویا به مذاق موگرینی خوش نیامده و عصر آن روز، تیم ایرانی بر مذاکره اخلاقی با خانم موگرینی تأکید کردند. شنیده شد که ظریف، موگرینی را به شام دعوت کرده است. اما ماجرا همین‌جا ختم نشد، در شبکه سی‌ان‌ان، کریستین امانپور مجری برنامه از موگرینی، مسئول سیاست خارجه اتحادیه اروپا موضوع را پرسید و موگرینی جواب داد: «به‌هرحال شما نمی‌توانید انتظار داشته باشید یک ایرانی و یک ایتالیایی به آرامی با هم مذاکره کنند؛ گاهی بحث‌ها داغ می‌شود».موضع موگرینی در این مصاحبه عمدتا بر کوتاه‌آمدن ایران از مواضعش تأکید داشت.

ادامه از صفحه اول

پیچ تاریخی مذاکره

اکنون دو طرف زورهای آخر خود را برای عبور از این گردنه مهم تاریخی می‌زنند و تمام نیروی خود را به‌منظور رسیدن به یک اقناع کامل برای دستیابی به یک تفاهم، نه توافق، جمع کرده‌اند. در واقع هر دو طرف دارند یک پیام باطنی می‌دهند مبنی‌بر اینکه تفاهم به نقطه جوش خود نزدیک شده است. مذاکره ایران و آمریکا در هیچ دوره‌ای به این شدت و حدت نبوده و به‌نظر می‌آید «میوه آن آماده چیدن است».آمریکا باور کرده نقش ایران پس از انقلاب با پیش از انقلاب در منطقه خاورمیانه، بسیار فرق دارد. در واقع اگر انقلاب فرانسه توانست ارکان نظام کهنه و پوسیده سلطنت‌های اروپایی را به لرزه درآورد انقلاب ایران هم به‌مثابه توفانی بود که توانست ارکان کهنه و پوسیده نظام‌های منطقه‌ای را به لرزه درآورد. آمریکا به‌خوبی می‌داند نقش ایران در خاورمیانه با نقش کشورهایی مثل عربستان یا ترکیه، بسیار متفاوت است؛ عربستان در ماجرای سوریه نشان داد نه پایگاه توجه‌برانگیزی میان دولت‌ها دارد و نه میان گروه‌های سیاسی. اگر پول نفت نبود، شاید سالیان پیش تکلیف دولت این کشور هم مشخص می‌شد. در ماجرای یمن هم اگر عربستان توانست ائتلافی را حول خود جمع کند، نه به‌خاطر نفوذش، که به‌دلیل یک موقعیت ویژه بود؛ موقعیتی که تداوم مذاکره ایران و آمریکا آن را شکننده کرده است. آمریکا باور کرده است اگر دنیا می‌خواهد در خاورمیانه تحولی را ایجاد کند، آنها باید روی ایران حساب دیگری، در قیاس با دیگر دولت‌های این منطقه، باز کنند. این باور را می‌توان در گزارش‌های نخبگان آنها دید. آمریکا می‌داند بدون ایران تحولی در سوریه، عراق، یمن، لبنان و افغانستان رخ نمی‌دهد. اینها واقعیت‌های سختی هستند که آمریکا و جهان با آنها روبه‌رو است؛ اما ایران هم می‌داند ماجرای هسته‌ای و رفع تحریم‌ها، بدون مذاکره مستقیم با آمریکا پیش نمی‌رود. این نکته را پیش‌ازاین بزرگان ایران مطرح کرده بودند؛ ازهمین‌رو هر دو طرف نیاز به یکدیگر را به‌خوبی «درک» کرده‌اند و این «درک»، مقدمه حل بسیاری از مشکلات است. اکنون ایران و آمریکا می‌دانند منافع ملی طرفین ایجاب می‌کند هرکدام بازی خود را به‌خوبی انجام دهند. آمریکا در ماجرای کوبا متوجه شد «فشار و ایزوله‌کردن»، مشکلی را حل نمی‌کند و در ماجرای ایران هم همین ایده را دارد. ایران هم می‌داند که منافع ملی، به گفته میشل فوکو نوعی «عقلانی‌سازی کردار است». باشد که بیاموزیم.